

Chúa Nhật Tuần V - Mùa Chay

Bài đọc 1 Is 43,16-21

Bài trích sách ngôn sứ I-sai-a.

¹⁶Đây là lời Đức Chúa,
Đấng đã vạch một con đường giữa đại dương,
một lối đi giữa sóng nước oai hùng,
¹⁷Đấng đã cho xuất trận
nào chiến xa chiến mã, nào tướng mạnh binh hùng :
- tất cả đã nằm xuống, và không còn trỗi dậy,
đã bị dập đi, tắt ngấm như tim đèn.
¹⁸Người phán như sau :
“Các người đừng nhớ lại những chuyện ngày xưa,
chớ quan tâm về những việc thuở trước.
¹⁹Này Ta sắp làm một việc mới,
việc đó mạnh nha rồi, các người không nhận thấy hay sao ?
Phải, Ta sẽ mở một con đường giữa sa mạc,
khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn.
²⁰Loài dã thú, chó rừng và đà điểu, đều sẽ tôn vinh Ta ;
vì Ta cho nước chảy ngay giữa sa mạc,
khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn,
cho dân Ta tuyển chọn được giải khát.
²¹Ta đã gây dựng cho Ta dân này,
chúng sẽ lên tiếng ngợi khen Ta.”
Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 125,1-2ab.2cd-3.4-5.6 (Đ. c.3)

Đ.*Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.*

¹Khi Chúa dẫn tù nhân Xi-on trở về,
ta tưởng mình như giữa giấc mơ.^{2ab}Vang vang ngoài miệng câu cười nói,
rộn rã trên môi khúc nhạc mừng.

Đ. Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

^{2cd}Bấy giờ trong dân ngoại, người ta bàn tán :
“Việc Chúa làm cho họ, vĩ đại thay !”³Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Đ. Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

⁴Lạy Chúa, xin dẫn tù nhân chúng con về,
như mưa dẫn nước về suối cạn miền Nam.⁵Ai nghẹn ngào ra đi gieo
giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.

Đ. Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

⁶Họ ra đi, đi mà nức nở, mang hạt giống vãi gieo ;
lúc trở về, về reo hớn hởi, vai nặng gánh lúa vàng.

Đ. Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại !
Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Bài đọc 2 Pl 3,8-14

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê.

⁸ Thưa anh em, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Ki-tô Giê-su, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Ki-tô ⁹ và được kết hợp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, sự công chính do luật Mô-sê đem lại, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào

Đức Ki-tô, tức là sự công chính do Thiên Chúa ban, dựa trên lòng tin. ¹⁰ Vấn đề là được biết chính Đức Ki-tô, nhất là biết Người quyền năng thế nào nhờ đã phục sinh, cùng được thông phần những đau khổ của Người, nhờ nên đồng hình đồng dạng với Người trong cái chết của Người, ¹¹ với hy vọng có ngày cũng được sống lại từ trong cõi chết. ¹² Nói thế, không phải là tôi đã đoạt giải, hay đã nên hoàn thiện đâu ; nhưng tôi đang cố gắng chạy tới, mong chiếm đoạt, bởi lẽ chính tôi đã được Đức Ki-tô Giê-su chiếm đoạt. ¹³ Thừa anh em, tôi không nghĩ mình đã chiếm được rồi. Tôi chỉ chú ý đến một điều, là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước. ¹⁴ Tôi chạy thẳng tới đích, để chiếm được phần thưởng từ trời cao Thiên Chúa dành cho kẻ được Người kêu gọi trong Đức Ki-tô Giê-su.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng Ga 8,1-11

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹ Khi ấy, Đức Giê-su đến núi Ô-liu.

² Vừa tảng sáng, Người trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Người. Người ngồi xuống giảng dạy họ. ³ Lúc đó, các kinh sư và người Pha-risêu dẫn đến trước mặt Đức Giê-su một phụ nữ bị bắt gắp đang ngoại tình. Họ để chị ta đứng ở giữa, ⁴ rồi nói với Người : “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. ⁵ Trong sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao ?” ⁶ Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cớ tố cáo Người. Nhưng Đức Giê-su cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. ⁷ Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng lên và bảo họ : “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” ⁸ Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất. ⁹ Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kẻ trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giê-su, và người phụ nữ thì đứng ở giữa. ¹⁰ Người ngẩng lên và nói : “Này chị, họ đâu cả rồi ? Không ai lên án chị sao ?” ¹¹ Người đàn bà đáp : “Thưa ông, không có ai cả.” Đức Giê-su nói : “Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu ! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa !”

Đó là lời Chúa

Reading 1 IS 43:16-21

A reading from the Book of the Prophet Isaiah

Thus says the LORD,
who opens a way in the sea
and a path in the mighty waters,
who leads out chariots and horsemen,
a powerful army,
till they lie prostrate together, never to rise,
snuffed out and quenched like a wick.
Remember not the events of the past,
the things of long ago consider not;
see, I am doing something new!
Now it springs forth, do you not perceive it?
In the desert I make a way,
in the wasteland, rivers.
Wild beasts honor me,
jackals and ostriches,
for I put water in the desert
and rivers in the wasteland
for my chosen people to drink,
the people whom I formed for myself,
that they might announce my praise.
The Word of the Lord

Reading 2 PHIL 3:8-14

A reading from the Letter of Saint Paul to the Philippians

Brothers and sisters:

I consider everything as a loss
because of the supreme good of knowing Christ Jesus my Lord.
For his sake I have accepted the loss of all things
and I consider them so much rubbish,
that I may gain Christ and be found in him,
not having any righteousness of my own based on the law
but that which comes through faith in Christ,
the righteousness from God,
depending on faith to know him and the power of his resurrection
and the sharing of his sufferings by being conformed to his death,
if somehow I may attain the resurrection from the dead.

It is not that I have already taken hold of it
or have already attained perfect maturity,
but I continue my pursuit in hope that I may possess it,
since I have indeed been taken possession of by Christ Jesus.
Brothers and sisters, I for my part
do not consider myself to have taken possession.
Just one thing: forgetting what lies behind
but straining forward to what lies ahead,
I continue my pursuit toward the goal,
the prize of God's upward calling, in Christ Jesus.
The Word of the Lord

Gospel **JN 8:1-11**

A reading from the holy Gospel according to John

Jesus went to the Mount of Olives.

But early in the morning he arrived again in the temple area,
and all the people started coming to him,
and he sat down and taught them.

Then the scribes and the Pharisees brought a woman

who had been caught in adultery
and made her stand in the middle.
They said to him,
“Teacher, this woman was caught
in the very act of committing adultery.
Now in the law, Moses commanded us to stone such women.
So what do you say?”
They said this to test him,
so that they could have some charge to bring against him.
Jesus bent down and began to write on the ground with his finger.
But when they continued asking him,
he straightened up and said to them,
“Let the one among you who is without sin
be the first to throw a stone at her.”
Again he bent down and wrote on the ground.
And in response, they went away one by one,
beginning with the elders.
So he was left alone with the woman before him.
Then Jesus straightened up and said to her,
“Woman, where are they?
Has no one condemned you?”
She replied, “No one, sir.”
Then Jesus said, “Neither do I condemn you.
Go, and from now on do not sin any more.”

The Word of the Lord